

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: P-2132/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Srđanu Sessi, na temelju prijedloga sudske savjetnice Stelle Vujković, u pravnoj stvari tužitelja Damir Blažun, vl. obrta "AUTOLIMARSKI I AUTOLAKIRERSKI OBRT", Zagreb, Mikulići 117, OIB: 73985148168, kojeg zastupa punomoćnik Aleksandar Aleksovski, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Juršetić & Aleksovski d.o.o., Zagreb, Lovinčićeva 3, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnica Lidija Klepo, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Grgić & partneri d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. ožujka 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 29. travnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 146,39 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 4. travnja 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od petnaest dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 138,30 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 29. travnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od petnaest dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 156,25 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 125,00 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 24. rujna 2025. podnio tužbu protiv tuženika u kojoj je naveo da je u prometnoj nezgodi od 4. travnja 2025. nastala šteta na vozilu Renault Megane, reg. oznake ZG-6464-JM, u vlasništvu oštećenika Zdravka Krole, kao i da je navedenu nezgodu prouzrokovao vozač koji je upravljao vozilom osiguranim kod tuženika policom osiguranja od automobilske odgovornosti. Istaknuo je da je oštećenik sam odabrao auto servis tužitelja za svoj popravak vozila, kao i da je tužitelj predmetno vozilo popravio sukladno pravilima struke te za svoju uslugu ispostavio račun br. 63/VP1/1 u ukupnom iznosu od 3.057,10 eura. Naveo je da je oštećenik tuženiku podnio odštetni zahtjev 4. travnja 2025., kao i da mu je tuženik na predmetni zahtjev odgovorio obrazloženom ponudom od 25. travnja 2025. na način da ga je ocijenio pravno osnovanim te mu je isplatio nespornan iznos naknade štete od 2.910,71 eura, dok razliku od 146,39 eura odbija platiti. S time u vezi, naveo da je oštećenik kao ustupitelj prenio na tužitelja kao primatelja novčano potraživanje prema tuženiku koje je predmet ovog postupka, a sve sukladno ugovoru o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 15. srpnja 2025., o čemu je obaviješten i tuženik 15. srpnja 2025. Tužitelj je stoga predložio da sud prihvati tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 146,39 eura uz naknadu troškova parničnog postupka, sve sa zakonskim zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu od 22. listopada 2025., tuženik je osporio aktivnu legitimaciju tužitelja, osnovanost i visinu potraživanja, te je naveo da je kao odgovorni osiguratelj u cijelosti nadoknadio štetu oštećeniku isplatom iznosa od 2.910,71 eura dana 30. travnja 2025. Pojasnio je da predmetni račun tužitelja umanjio za iznos od 146,39 eura zbog razlike u cijeni radnog sata auto limara i lakirera koju je tuženik priznao u iznosu od 27,00 eura + PDV, a ne po cijeni od 42,00 eura + PDV koju tužitelj potražuje, kao i razlike u cijeni potrošnog materijala u iznosu od 9,97 eura + PDV. Naveo je da je oštećenik u konkretnom slučaju bio dužan poduzeti sve potrebne mjere da bi smanjio štetu, kao i da je tuženik imao pravo popraviti vozilo gdje god želi, no ne u cijelosti na teret osobe odgovorne za naknadu štete, pri čemu ga je uputio na mogućnost popravka u servisima u kojima bi cijena popravka bila manja od one navedene u tužbi. Istaknuo je da mu je tuženik u cijelosti isplatio iznos naknade štete dovoljan za sanaciju predmetnih oštećenja te da ga se ne može prekomjerno teretiti za štetu. Stoga, predložio je da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova parničnog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 15. srpnja 2025. (list 7.-8. spisa), notifikaciju o ustupu (list 9. spisa) prigovor na obrazloženu ponudu (list 10.-11. spisa), obrazloženu ponudu od 25. travnja 2025. (list 12. spisa), izvid štete od 4. travnja 2025. (list 14. spisa), račun - otpremnicu br. 63/VP1/1 od 24. travnja 2025. (list 15. spisa), cjenik tužitelja (list 16. spisa), mišljenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 20. veljače 2020. (list 17.-20. spisa), račun auto servisa AUTOPOINT d.o.o. (list 76. spisa) i e-mail tužitelja (list 77.-78. spisa).

4. Sud nije proveo dokazne prijedloge saslušanjem svjedoka Zdravka Krola i Marka Grgurača te tužitelja, niti je pribavio tuženikov štetovni spis, zatražio od tužitelja dostavu računa popravka vozila za 2025. te izveo dokaz prometnim vještačenjem uz uviđaj na licu mjesta, sve iz razloga što izvođenje tih dokaza nije bilo potrebno za donošenje odluke o pravno-relevantnim činjenicama u ovom sporu, uzevši u obzir i odredbu članka 492.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11.,

25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.; dalje: ZPP) prema kojoj će sud, u postupku pred trgovačkim sudovima, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava.

5. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka sukladno odredbi članka 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 146,39 eura sukladno ugovoru o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 15. srpnja 2025. i računu - otpremnici br. 63/VP1/1 od 24. travnja 2025., na ime popravka vozila Renault Megane, reg. oznake ZG-6464-JM, u vlasništvu oštećenika Zdravka Krole iz Zagreba, Frateršćica 75, i to po osnovi police obveznog automobilske osiguranja koju je štetnik imao sklopljenu s tuženikom.

7. Između stranaka je sporna aktivna legitimacija tužitelja, osnova i visina tužbenog zahtjeva, no nije sporan nastanak štetnog događaja, kao niti pasivna legitimacija tuženika kao osiguratelja štetnika te njegova odgovornost za naknadu štete. Nije niti sporno da je tuženik u mirnom postupku dana 30. travnja 2025. isplatio tužitelju iznos od 2.910,71 eura na ime predmetne štete.

8. Uvidom u izvid štete broj 258110510327 od 4. travnja 2025. (list 14. spisa), sud je utvrdio da je tuženik 4. travnja 2025. izvršio pregled predmetnog vozila u vlasništvu oštećenika, kao i da je navedenim izvidom utvrdio dijelove za zamjenu (poklopac motora, lijevi far, prednji lijevi blatobran, prednji lijevi držač blatobrana, prednji lijevi oblog kućišta kotača te prednji lijevi poklopac kotača) te je procijenio radno vrijeme potrebno za popravak vozila, i to za limara u trajanju od 2,40 sati te lakirera u trajanju od 4,80 sati. Također, predmetnim izvidom tuženik je procijenio potrošni materijal limara u visini od 3,92 eura te lakirera u visini od 223,26 eura.

9. Po uvidu u račun - otpremnicu br. 63/VP1/1 od 24. travnja 2025. (list 15. spisa), utvrđeno je da je tužitelj predmetni račun ispostavio oštećeniku na ime popravka predmetnog vozila, i to na ime tuženikovog izvida štete broj 258110510327, na iznos od ukupno 3.057,10 eura s uključenim PDV-om po stopi od 25%. Osim toga, na računu je navedeno da je utrošena količina radnih sati na ime popravka vozila u trajanju od 2,40 sati za limarske radove te 4,80 sati za lakirerske radove, što u cijelosti odgovara procijenjenoj količini radnih sati iz izvida štete. Iz predmetnog računa ujedno proizlazi kako je obračunata cijena radnog sata u iznosu od 42,00 eura, koja uvećana za PDV po stopi od 25% iznosi ukupno 52,50 eura. Dodatno, iz predmetnog računa vidljivo je da je tužitelj na ime potrošnog materijala po Audatex programu obračunao iznos od 361,97 eura, koji uvećan za PDV po stopi od 25% ukupno iznosi 452,46 eura, kao i limarski potrošni materijal u iznosu od 10,08 eura, što uvećano za PDV po stopi od 25% iznosi 12,60 eura.

10. Cijena sata rada tužitelja koja je naznačena na predmetnom računu obračunata je u skladu s cjenikom tužitelja (list 16. spisa), koji je na snazi od 1. prosinca 2023., a na kojem je navedeno da tužiteljeva cijena sata za limarske/karoserijske i lakirerske radove na osobnim vozilima iznosi 42,00 eura, uvećano za PDV po stopi od 25%.

11. Uvidom u ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 15. srpnja 2025. (list 7.-8. spisa), utvrđeno je da je on sklopljen između Zdravka Krola iz Zagreba, Frateršćica 75, kao ustupitelja tražbine i tužitelja kao primatelja tražbine za novčano potraživanje koje ustupitelj ima prema ovdje tuženiku prema računu popravka br. 63/VP1/1.

12. Na temelju odredbe članka 80. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22.,

156/22., 145/23., 155/23.; dalje: ZOO), vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Sukladno odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a, primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

13. Iz prethodno citiranih zakonskih odredbi proizlazi da se identitet tražbine ne mijenja njezinim ustupanjem, kao i da sva prava koja je za naplatu predmetne tražbine imao ustupitelj, ima i tužitelj kao primatelj tražbine. Dakle, promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine.

14. Pritom je potrebno uputiti da je tražbina iz članka 2. predmetnog ugovora o ustupu novčana tražbina, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi, niti se njihova narav protivi ustupu. Također, napominje se da je tražbina koja je predmet ustupa odrediva, kao i da predmetni ugovor o ustupu sadržava konkretne podatke o vjerovniku, dužniku, pravnom temelju i visini tražbine koja je predmet ustupa.

15. Prema odredbi članka 82. stavak 1. ZOO-a, za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, s time da je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju, što je i učinjeno dopisom/notifikacijom od 15. srpnja 2025. (list 9. spisa), što tuženik nije osporio.

16. Slijedom navedenog, ocjena je ovog suda kako predmetni ugovor o ustupu tražbine ispunjava sve pretpostavke i uvjete propisane zakonom te da nema negativnih pretpostavki vezanih za prirodu prenesene tražbine, kao i da identitet ustupljene tražbine nije promijenjen, slijedom čega je tužiteljev prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije na strani tužitelja ocijenjen kao neosnovan.

17. Osim toga, po provedenoj analizi izvedenih dokaza utvrđeno je da je tužitelj oštećeniku Zdravku Kroli obračunao cijenu radnog sata u skladu s cjenikom sukladno kojem u svom redovnom poslovanju obavlja popravke vozila.

18. Po stavu ovog suda, a protivno navodima tuženika, oštećenik nije dužan popraviti vozilo u servisu koje mu je preporučilo osiguravajuće društvo, već je vozilo ovlašten popraviti u mjestu u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis inače redovito naplaćuje. Dakle, oštećenik može slobodno odabrati servisnu radionicu u mjestu svog prebivališta u kojoj će popraviti svoje vozilo neovisno o tome što na tom području postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila povoljnija od cijene sata tužitelja. Poduzetnici, pa i oni koji se u okviru svoje registrirane djelatnosti bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici bili dužni popravljati vozilo isključivo u najpovoljnijem servisu, uslijed čega je neosnovan stav tuženika da bi u konkretnom slučaju oštećenikov odabir tužiteljeve servisne radionice predstavljao doprinos oštećenika nastanku štete, odnosno da bi isti postupio protivno odredbama članaka 8. i 10. ZOO-a (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci, poslovni broj, PŽ-914/2024-2 od 18. ožujka 2024.). Prema stajalištu suda, tuženik nije taj koji može samostalno i neovisno nametati cijenu rada trećim osobama, niti može isplatu štete odnosno njezinu visinu uvjetovati izborom serviser (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci, poslovni broj PŽ-1749/2023-2 od 12. siječnja 2024.). Oštećenik ima samostalno pravo odabrati servisnu radionicu u kojoj će obaviti popravak svog vozila, prema cijenama uredno istaknutim u njihovim cjenicima, na temelju kojih one redovno posluju na tržištu te plaćaju poreze i doprinose.

19. Vezano za tuženikovo osporavanje dijela troškova potrošnog materijala u iznosu od 9,97 eura uvećano za PDV, potrebno je navesti da tuženik nije određeno naveo razloge osporavanja predmetnih troškova, odnosno, nije naveo koju konkretno stavku računa osporava (redni broj 7. i/ili 10. iz računa popravka), niti je iznio razloge

na temelju kojih bi proizlazila neosnovanost obračunatog troška. Osim toga, iz stanja spisa proizlazi da je tuženik u izvidu štete sam predvidio određeni iznos troškova potrošnog materijala, dok je u konačnici tužitelju priznao i isplatio veći iznos po toj osnovi, čime je implicitno prihvatio osnovanost navedenih troškova, kao i njihovu visinu u pretežitom dijelu. Tuženik u ovoj parnici osporava tek neznatan preostali dio potraživanja s osnove potrošnog materijala u visini od 9,97 eura uvećano za PDV, bez jasnog obrazloženja razlike između procijenjenog, priznatog (te isplaćenog) i osporenog iznosa troškova. Imajući u vidu da se radi o neznatnom dijelu tužbenog zahtjeva, čije bi daljnje dokazivanje, osobito vještačenjem, bilo u očitom nerazmjeru s vrijednošću dijela predmeta spora (imajući u vidu da bi troškovi prometnog vještačenja značajno premašili iznos od 9,97 eura, uvećano za PDV, na ime spornog dijela troškova po osnovi potrošnog materijala), sud je sukladno odredbi članka 464.a ZPP-a slobodnom ocjenom dokaza iz prethodno iznesenih razloga utvrdio da je tužbeni zahtjev i u tom dijelu osnovan.

20. Stoga, s obzirom da je na temelju izvedenih dokaza utvrđeno da djelomičnom isplatom po osnovi računa kojeg je tužitelj ispostavio za svoj rad tuženik nije u cijelosti ispunio svoju obvezu, tuženik mu je dužan naknaditi štetu sukladno odredbi članaka 1085. i 1090. ZOO-a u vezi s odredbom članka 84. stavak 1. ZOO-a, i to u preostalom nepodmirenom iznosu koji se odnosi na neplaćenu razliku cijene radnog sata i potrošnog materijala u iznosu od 146,39 eura.

21. S obzirom da sukladno odredbi članka 81. stavak 1. ZOO-a s tražbinom na primatelja prelaze i sporedna prava, pa tako i pravo na kamate, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zakonske zatezne kamate na temelju odredbe članka 29. stavka 1. ZOO-a i članka 12. stavak 6. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05., 36/09., 75/09., 76/13., 152/14., 155/23.; dalje: ZOOP), prema kojem oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa zakonskih zateznih kamata, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

22. Budući da je iz obrazložene ponude tuženika od 25. travnja 2025. (list 13. spisa) vidljivo da mu je oštećenik podnio odštetni zahtjev dana 4. travnja 2025., te imajući u vidu da su prilikom ustupanja tražbine s glavnom tražbinom na tužitelja prešla i sva sporedna prava u smislu odredbe članka 81. stavak 1. ZOO-a, tužitelj na temelju odredbe članka 12. stavak 6. ZOOP-a ima pravo na zatražene zakonske zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva pa do isplate, po stopi iz odredbe članka 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose.

23. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude.

24. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 151., članka 154. stavka 1., članka 155. te članka 164. stavka 2. ZPP-a budući da je tužitelj u cijelosti uspio u parnici, dok je visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjerena na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23.), Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18., 51/23., dalje: ZSP) te Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine" broj 37/23., dalje: Uredba o tarifi).

25. Stoga, tužitelju su kao potrebni priznati troškovi zastupanja po odvjetniku, primjenjujući pritom Tbr. 52.1. i Tbr. 54. Tarife, i to za sastav tužbe od 24. rujna 2025. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 7.1. Tarife) te za zastupanje na ročištu od 18. ožujka 2026. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 9.1. Tarife), što iznosi ukupno 100,00 eura, odnosno uvećano za PDV po stopi od 25% (Tbr. 46. Tarife) sveukupno 125,00 eura.

26. Pored toga, tužitelj ima pravo na naknadu troškova na ime plaćene sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 6,65 eura, kao i na sudsku pristojbu za presudu u iznosu

od 6,65 eura, na temelju Tar. br. 1. stavak 1. i Tar. br. 2. stavak 1. Uredbe o tarifi te članka 7. stavak 1. ZSP-a.

27. Na ime troškova parničnog postupka tužitelj ima pravo i na zakonske zatezne kamate po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose, koje teku od 29. travnja 2026. kao dana donošenja ove presude, pa do isplate (članak 151. stavak 2. ZPP-a).

28. S druge strane, tužitelj nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka za sastav prigovora od 12. kolovoza 2025. budući da se u konkretnom slučaju ne radi o nužnoj i svrhovitoj radnji za vođenje ovog parničnog postupka u smislu odredbe članka 155. ZPP-a. Naime, nakon zaprimanja obrazloženog odgovora na odštetni zahtjev, tužitelj je u smislu odredbe članka 12. stavak 4. ZOOP-a imao mogućnost odmah pokrenuti parnični postupak, odnosno, podnijeti tužbu protiv tuženika, slijedom čega sastav prigovora na obrazloženi odgovor u konkretnom slučaju predstavlja fakultativnu radnju čiji troškovi predstavljaju izdatak koji pada na teret same stranke, odnosno ovdje tužitelja.

29. Tužitelj, nadalje, nema pravo niti na naknadu troškova za sastav podneska od 4. studenoga 2025. u iznosu od 100,00 eura, uvećano za PDV, jer nije bio potreban za vođenje ove parnice, sukladno odredbi članka 155. stavak 1. ZPP-a - u tom smislu i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci, poslovni broj PŽ-2574/2025-2 od 16. prosinca 2025.

30. Konačno, tužitelj nema pravo na naknadu troškova za pristup na ročište za objavu presude u iznosu od 25,00 eura, uvećano za PDV, budući da taj trošak sukladno odredbi članka 155. ZPP-a nije bio potreban za vođenje parnice. Naime, ako stranka koja je uredno pozvana na ročište za objavu presude na isto ne pristupi, može istoga dana preuzeti sadržaj presude s e-Oglasne ploče suda i na taj način na vrijeme biti upoznata sa sadržajem presude, sve kako bi eventualno u zakonskom roku podnijela žalbu. Osim toga, potrebno je istaknuti kako sud, pri odmjeravanju troškova parničnog postupka, treba uzeti u obzir samo one troškove koji su bili potrebni za svrhovito vođenje parnice, a ne one koji su bili svrhoviti za pojedinu parničnu stranku. Stoga, eventualni pristup punomoćnika na ročište za objavu presude nije nužna niti potrebna parnična radnja jer je glavna rasprava već zaključena, uslijed čega se radi isključivo o osobnom probitku punomoćnika tužitelja budući da će presuda po objavi odmah biti dostupna na e-Oglasnoj ploči suda za preuzimanje, pa navedeno ne može ići na teret protivne strane. Premda odvjetnička Tarifa doista propisuje mogućnost naplate troška za pristup na ročište za objavu presude, sud pri odmjeravanju troškova parničnog postupka koja padaju na teret protivne stranke mora prvenstveno imati u vidu načela parničnog postupka iz ZPP-a, posebno načelo ekonomičnosti, kao i odredbu ranije spomenutog članka 155. ZPP-a, pa uzevši u obzir sve navedene okolnosti, ocijenjeno je da taj trošak doista nije bio svrhovit za vođenje ove konkretne parnice.

31. Tuženik je u cijelosti izgubio spor pa stoga nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka, već ih je u obvezi naknaditi tužitelju.

32. Slijedom iznesenog, o troškovima parničnog postupka odlučeno je kao pod točkama II. do IV. izreke presude.

U Zagrebu 29. travnja 2026.

Sudac:
Srđan Sessa

Nacrt odluke izradila:
Stella Vujković, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od petnaest dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se predaje ovom sudu u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava. Presuda ili rješenje kojim se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. ZPP-a, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (članak 467. stavak 1. ZPP-a). Nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća prvostupanjskog suda bez održavanja ročišta (članak 358. stavak 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30887-51014**

Kontrolni broj: **0124b-bc8fc-aaaa6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.